

Վահան Տերյան

Դու շրջում ես ամենուրեք, դու չըկաս

Դու շրջում ես ամենուրեք, դու չըկաս,
Ամերկույթ դու խոսում ես աշխարհում,
Հանկարծ, անկարծ շնջում ես, որ կըգաս,
Հընայում ես, կանչում, կանչում ու լռում.

Քնքուշաբույր ծաղիկների թերթերում,
Հույս դաշտերի խաղաղ նիրհող օվկիանում
Եվ աստղագարդ, խորհրդավոր գիշերում,
Եվ ջրերի արծաթաճոճ օրրանում:

Ամենուրեք մի կարոտ ես դու նետել,
Քո ըստվերն ես փռել անծիր աշխարհում,
Դու ես հյուսում աստղացանցը ոսկեթել,
Գիշեր ու գօր կյանքը դու ես զարդարում:

Եվ աշխարհի ուղիներում ես մոլոր
Թափառում եմ և որոնում տխրադեմ,
Լսում եմ քո ձայնը անուշ-լուսավոր,
Կանչում եմ քեզ, բայց անունըդ չգիտեմ:

1908